

неме пакъ кѣ вышеспомнатыйтъ стѣннителъ на каталога заради българскытъ архіепископы. Въ той каталогъ мы находиме, що Іоаннъ Цимисхій свалилъ е огъ патріаршество Даміана епископа Доростолскаго и патіарха всея Българіи; но изъ тѣхъ слова не е видно, да е паднала заедно съ Даміана независимостъта и самостоятелностъта на Българската Іерархія. Въ спомиатыйтъ каталогъ ся говори: „Іоаннъ Цимисхій отрѣшилъ и отдалечилъ е Даміана отъ Патріаршество,“ но никакъ не казва, чи българската церковъ да е была покорена непосредственному управленію или власти на цариградскійтъ или на другъ нѣкой патріархъ. А що наистина не была българската церковъ покорена нито на цариградскій, нито на другъ нѣкой патріархъ тогавашный, Нилъ Доксапатрій ясно свидѣтельствува. Онъ говори: „И послѣ откакъ Българетъ быдоха покорены и подчинены на цариградскій царскій престолъ, българска церковъ останала е независима и никогда не е была подъ власть на цариградска церковъ, и епископытъ нейны (българскіи) были посвящаваны отъ нейнытъ си епископы“ 62). И така ако българската церковъ останала е независима и не была покорена на цариградска церковъ и ако епископытъ Българскіи сами посвящавали своитъ си архіепископы въ това време, когато Българія и българскій народъ са находили подъ непосредственно управленіе на цариградскытъ царіе; то още повѣроятно е и съвършенно е истинно това, що она е имала това преимущество въ това време, когато имаше она свои цареве—отцы и когато бѣше свободна отъ чуждо вліяніе и вмѣшательство въ нейны вѣтренны и вѣнкашны дѣла. Въ противный случай никакъ не може да ся обясни: Откъде и какъ са ся являли въ Българія всичкіи Българскіи Архіепископы послѣ първаго Архіепископа, когото прие Бористъ—Михаилъ изъ Цариградъ отъ Василія

---

62) Les Allati de consen. Lib. I, cap. XXV, № IV, pag. 432.